

Załącznik do uchwały nr 32/2013 Rady Wydziału Teologicznego ChAT z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wykonywania i oceniania prac dyplomowych w Wydziale Teologicznym ChAT

**Regulamin
wykonywania i oceniania prac dyplomowych
w Wydziale Teologicznym
Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie**

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1.

1. Regulamin określa wymagania dotyczące wykonywania i oceniania prac dyplomowych (licencjackich i magisterskich) w Wydziale Teologicznym Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie (zwanym dalej „Wydziałem”), które nie zostały unormowane w:
 - 1) regulaminie studiów Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie oraz w
 - 2) regulaminie składania prac dyplomowych i ich weryfikacji antyplagiatowej w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.
2. Za zapewnienie właściwej jakości procesu dyplomowania odpowiada dziekan Wydziału (zwany dalej „dziekanem”).

§ 2.

1. W pracy dyplomowej powinna być wykorzystana wiedza studenta (dyplomanta) zdobyta uprzednio w szczególności w ramach wykładów, ćwiczeń, seminariów, a także projektów i praktyk. Praca dyplomowa jest sprawdzianem stopnia opanowania wiedzy, umiejętności syntezy wiadomości i poprawnego wnioskowania oraz ewentualnego zastosowania zdobytych umiejętności do rozwiązywania konkretnych problemów.
2. Koncepcja pracy dyplomowej wynika z ogólnej koncepcji sylwetki absolwenta, z uwzględnieniem wybranej specjalności.
3. Praca dyplomowa powinna być opracowaniem, podejmującym rozwiązanie konkretnego problemu teoretycznego, a w zależności od tematu także praktycznego, oraz związanym z misją i profilem Wydziału oraz specjalnością studiów dyplomanta.

II. PROMOTORZY PRAC DYPLOMOWYCH

§ 3.

1. Nauczyciel akademicki uprawniony do kierowania pracami dyplomowymi nie powinien prowadzić więcej niż 10 prac w semestrze, na studiach stacjonarnych I i II stopnia.
2. Prowadzenie większej niż określona w ust. 1 liczby prac dyplomowych przez nauczyciela akademickiego wymaga zgody dziekana.

§ 4.

1. Szczegółowy przedmiot, zakres pracy i jej główne problemy, jak również sposób ich rozwiązania, są ustalane między promotorem i studentem. Szczególną uwagę należy zwrócić na respektowanie wymagań prawa autorskiego oraz na poprawność merytoryczną, językową i stylistyczną samego tekstu. Części opisowe pracy powinny być poprawne merytorycznie i komunikatywne.

III. SEMINARIUM DYPLOMOWE

§ 5.

1. Seminarium dyplomowe (licencjackie i magisterskie) wspomaga proces wykonywania pracy dyplomowej i jest realizowane odpowiednio: seminarium licencjackie - w trakcie 2 semestrów dyplomowych w łącznym wymiarze 60 godzin, zaś magisterskie w trakcie 4 semestrów dyplomowych w łącznym wymiarze 120 godzin.
2. Celem seminarium jest przygotowanie studenta do samodzielnego napisania pracy dyplomowej, w tym przedstawienie wymagań przy pisaniu prac dyplomowych, oraz udzielenie mu pomocy pracy badawczej, wspierając w tym promotorów.
3. Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium dyplomowe zobowiązany jest do zwracania uwagi na respektowanie wymagań prawa autorskiego.
4. Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium dyplomowe zobowiązany jest do stałych konsultacji metodologicznych ze studentami.
5. Seminarium dyplomowe licencjackie i magisterskie kończy się zaliczeniem.
6. W przypadku seminarium licencjackiego warunkiem uzyskania zaliczenia pierwszego semestru jest ustalenie tematu pracy oraz przygotowanie jej koncepcji, drugiego - przedstawienie zaawansowanego opracowania badań własnych oraz przyjęcie roboczej wersji pracy przez promotora (na podstawie zaświadczenia).
7. W przypadku seminarium magisterskiego warunkiem uzyskania zaliczenia pierwszego semestru seminaryjnego jest ustalenie tematu pracy oraz przygotowanie jej koncepcji, drugiego - przedstawienie części pracy według przyjętego planu, trzeciego semestru - przedstawienie zaawansowanego opracowania badań własnych, czwartego - przyjęcie roboczej wersji pracy przez promotora, zaliczenie na podstawie zaświadczenia wystawionego przez promotora.
8. Promotor w ciągu 2 tygodni od otrzymania roboczej wersji pracy licencjackiej lub magisterskiej wystawia studentowi zaświadczenie, o którym mowa w ust. 7. Jeśli robocza wersja pracy nie może być przyjęta, promotor wystawia pisemną opinię, wskazującą na to, co student musi wykonać, by spełnić wymogi stawiane pracy dyplomowej.

IV. TEMAT PRACY DYPLOMOWEJ

§ 6.

1. Temat pracy dyplomowej licencjackiej i magisterskiej powinien dotyczyć jasno wyodrębnionej problematyki, a przy jego ustalaniu należy brać pod uwagę zainteresowania naukowe studenta i promotora.
2. Prace dyplomowe powinny być indywidualne (jednoosobowe). W sytuacjach uzasadnionych merytorycznie, dziekan może wyrazić zgodę na pisanie pracy przez dwie osoby. W pracach dwuosobowych należy jednoznacznie określić autorów poszczególnych części pracy dyplomowej.

3. Po zakończeniu procesu wyboru tematów lista tematów prac dyplomowych składana jest przez promotora do dziekanatu.
4. Tematy prac licencjackich zatwierdza Komisja Rady Wydziału ds. Prac Licencjackich, a prac magisterskich Komisja ds. Prac Magisterskich.
5. Zmiana tematu pracy dyplomowej wymaga zgody odpowiedniej Komisji.

V. SZCZEGÓŁOWE WYMOGI STAWIANE PRACOM DYPLOMOWYM

§ 7.

1. Zaleca się następującą strukturę pracy dyplomowej:
 - 1) tytuł pracy – możliwy do jednoznacznego zrozumienia i interpretacji;
 - 2) spis treści;
 - 3) wstęp (wprowadzenie), będący w szczególności uzasadnieniem wyboru problemu badawczego;
 - 4) rozdział metodologiczny określający problem badawczy, hipotezy lub pytania badawcze, oraz dobraną do nich metodologię badawczą;
 - 5) rozdział prezentujący wybrany problem badawczy w literaturze przedmiotu, której znajomością student powinien się wykazać, oraz własne badania i ich wyniki;
 - 6) zakończenie – wnioski końcowe o charakterze teoretycznym i aplikacyjnym;
 - 7) bibliografia, składająca się z pozycji cytowanych oraz mających swoje odniesienie w szczególności do przywoływanych w pracy treści teoretycznych lub analiz badań.
2. W uzasadnionych przypadkach promotor może wyrazić zgodę na inną strukturę pracy dyplomowej niż określona w ust. 1.
3. Praca napisana w języku obcym musi zawierać streszczenie w języku polskim.
4. Praca nie może nosić cech plagiatu. Niedopuszczalne są zbyt długie cytowania, nadmierne eksploatowanie jednego źródła, pracy jednego autora. Tym bardziej niedopuszczalne jest wykorzystywanie (przepisywanie, także ze zmianami redakcyjnymi) cudzego tekstu bez podawania źródła.
5. Promotor ma prawo odrzucić pracę z istotnymi błędami merytorycznymi, formalnymi, gramatycznymi i stylistycznymi. Prace zawierające wspomniane uchybienia mogą być także dyskwalifikowane przez recenzentów i przez komisję egzaminacyjną.
6. Szczegółowe wymogi formalne pracy dyplomowej określają przepisy umieszczone w ostatniej części niniejszego regulaminu.

VI. RECENZJE PRAC DYPLOMOWYCH

§ 8.

1. Recenzent (lub recenzenci) prac dyplomowych powinni reprezentować subdyscyplinę teologiczną, do zakresu której zalicza się praca dyplomowa.
2. Jeżeli promotorem pracy magisterskiej – za zgodą dziekana (Regulaminem studiów Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie § 45 ust. 1) jest nauczyciel akademicki nieposiadający stopnia doktora habilitowanego, to recenzent musi posiadać przynajmniej stopień doktora habilitowanego.
3. Promotor i recenzent (lub recenzenci) są zobowiązani do rzetelnej oceny pracy dyplomowej pod względem merytorycznym oraz formalnym, przy zastosowaniu pełnej skali ocen zgodnie z Regulaminem studiów Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie § 32 ust. 1 w związku z § 49 ust. 2. W szczególności recenzja musi uwzględniać merytoryczną zgodność treści pracy z jej tytułem, prawidłową strukturę pracy, poprawność językową.

VII. EGZAMIN DYPLOMOWY

§ 9.

1. Termin egzaminu dyplomowego wyznaczany jest przez dziekana na wniosek promotora.
2. Dziekanat Wydziału zobowiązany jest przygotować na egzamin dyplomowy:
 - 1) protokół egzaminacyjny (w wersji elektronicznej lub drukowanej);
 - 2) pracę dyplomową;
 - 3) recenzje pracy dyplomowej sporządzone przez recenzenta i promotora.

§ 10.

Przed przystąpieniem do egzaminu dyplomowego, pod rygorem niedopuszczenia do egzaminu, student powinien okazać komisji egzaminacyjnej aktualny dowód tożsamości lub inny aktualny dokument ze zdjęciem potwierdzający tożsamość.

§ 11.

Przebieg egzaminu dyplomowego jest następujący:

- 1) przewodniczący otwiera obrady komisji i informuje studenta o porządku czynności składających się na egzamin;
- 2) recenzent, a następnie promotor przedstawiają recenzje pracy dyplomowej;
- 3) student udziela odpowiedzi na co najmniej trzy pytania, w tym jedno dotyczące pracy dyplomowej i 2 pytania z zakresu przedmiotów kierunkowych i specjalnościowych;
- 4) komisja egzaminacyjna, pod nieobecność studenta, ustala:
 - a) ostateczną ocenę z pracy dyplomowej;
 - b) ogólną ocenę egzaminu dyplomowego, przy uwzględnieniu, że każde pytanie zadane podczas egzaminu jest protokołowane i oceniane oddzielnie;
 - c) ocenę ukończenia studiów uwzględniającą średnią arytmetyczną ocen z egzaminów i z zaliczeń kończących przedmiot bez egzaminu, z uwzględnieniem ocen niedostatecznych uzyskanych w ciągu całego okresu studiów zgodnie z postanowieniami regulaminu, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1;
- 5) przewodniczący komisji, pod nieobecność studenta, dokonuje właściwych wpisów do protokołu egzaminu dyplomowego, które poświadczają podpisami członkowie komisji;
- 6) na koniec egzaminu dyplomowego przewodniczący komisji informuje studenta o ocenie z egzaminu dyplomowego, a w przypadku, gdy ocena ta jest pozytywna o uzyskaniu tytułu zawodowego licencjata albo magistra.

VIII. SZCZEGÓŁOWE WYMOGI FORMALNE PRACY DYPLOMOWEJ

§ 12.

I. Praca dyplomowa powinna być wykonana zgodnie z następującymi zasadami.

A. Formatowanie i struktura tekstu

- 1) Marginesy: od lewej 3,5 cm (oprawa klejona), pozostałe 2,5 cm.

2) Wielkość i rodzaj czcionki:

tekst: czcionka 12 Times New Roman;

TYTUŁ ROZDZIAŁU: czcionka 12 Times New Roman, pogrubiona, duże litery; tytuł rozdziału: czcionka 14 Times New Roman, pogrubiona;

Tytuł podrozdziału: czcionka 12 Times New Roman, pogrubiona.

3) Format tekstu

Edytor tekstów Word: Format > akapit > wcięcia i odstępy

wyrównanie > wyjustowany (do lewej i prawej)

wcięcia specjalne > pierwszy wiersz > co 1,25 cm.

odstępy > po 6 pkt.

interlinia 1,5 wiersza.

Takie same zasady formatowania stosuje się w przypadku korzystania z edytorów tekstów OpenOffice czy LibreOffice.

4) Struktura: Każdy rozdział zaczyna się od krótkiego wprowadzenia poprzedzającego występujące w nim podrozdziały. Uzasadniamy jego sens dla całości pracy oraz przedstawiamy jego treść - logikę wywodów. Każdy rozdział kończy się podsumowaniem - co z niego wynika dla całości pracy

5) Tytuły i podtytuły rozdziałów nie kończą się kropką. Są wyodrębnione nad tekstem. Dopiero ewentualne tytuły podrozdziałów trzeciego rzędu kończymy kropkami.

Przykład (początek):

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Tytuł rozdziału

Lorem ipsum dolor sit amet enim. Etiam ullamcorper. Suspendisse a pellentesque dui, non felis.

1.1. Tytuł podrozdziału

Lorem ipsum dolor sit amet enim. Etiam ullamcorper. Suspendisse a pellentesque dui, non felis. Maecenas malesuada elit lectus felis, malesuada ultricies. Curabitur et ligula. Ut molestie a, ultricies porta urna. Vestibulum commodo volutpat a, convallis ac, laoreet enim. Phasellus fermentum in, dolor. Pellentesque facilisis. Nulla imperdiet sit amet magna. Vestibulum dapibus, mauris nec malesuada fames ac turpis velit, rhoncus eu, luctus et interdum adipiscing wisi. Aliquam erat ac ipsum. Integer aliquam purus.

1.1.1. Tytuł kolejnego podrozdziału trzeciego rzędu.

Quisque lorem tortor fringilla sed, vestibulum id, eleifend justo vel bibendum sapien massa ac turpis faucibus orci luctus non, consectetur lobortis quis, varius in, purus.

Koniec przykładu.

Przykład sformatowanego tekstu (w poniższych przykładach tekst łaciński nie ma związku z przykładowymi przypisami):

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Tytuł rozdziału

Lorem ipsum dolor sit amet enim. Etiam ullamcorper. Suspendisse a pellentesque dui, non felis. Maecenas malesuada elit lectus felis, malesuada ultricies. Curabitur et ligula. Ut molestie a, ultricies porta urna. Vestibulum commodo volutpat a, convallis ac, laoreet enim. Phasellus fermentum in, dolor. Pellentesque facilisis. Nulla imperdiet sit amet magna. Vestibulum dapibus, mauris nec malesuada fames ac turpis velit, rhoncus eu, luctus et interdum adipiscing wisi. Aliquam erat ac ipsum. Integer aliquam purus¹.

1.1. Tytuł podrozdziału

Lorem ipsum dolor sit amet enim. Etiam ullamcorper. Suspendisse a pellentesque dui, non felis. Maecenas malesuada elit lectus felis, malesuada ultricies. Curabitur et ligula. Ut molestie a, ultricies porta urna. Vestibulum commodo volutpat a, convallis ac, laoreet enim. Phasellus fermentum in, dolor. Pellentesque facilisis. Nulla imperdiet sit amet magna. Vestibulum dapibus, mauris nec malesuada fames ac turpis velit, rhoncus eu, luctus et interdum adipiscing wisi. Aliquam erat ac ipsum. Integer aliquam purus.

1.1.1. Tytuł podrozdziału trzeciego rzędu.

Lorem ipsum dolor sit amet enim. Etiam ullamcorper. Suspendisse a pellentesque dui, non felis. Maecenas malesuada elit lectus felis, malesuada ultricies. Curabitur et ligula. Ut molestie a, ultricies porta urna. Vestibulum commodo volutpat a, convallis ac, laoreet enim. Phasellus fermentum in, dolor. Pellentesque facilisis. Nulla imperdiet sit amet magna.

¹ W. Jaeger, *Paideia. Formowanie człowieka greckiego*, przekł. M. Plezia, H. Bednarek, Warszawa 2001.

Vestibulum dapibus, mauris nec malesuada fames ac turpis velit, rhoncus eu, luctus et interdum adipiscing wisi. Aliquam erat ac ipsum. Integer aliquam purus².

Quisque lorem tortor fringilla sed, vestibulum id, eleifend justo vel bibendum sapien massa ac turpis faucibus orci luctus non, consectetur lobortis quis, varius in, purus³. Integer ultrices posuere cubilia Curae, Nulla ipsum dolor lacus, suscipit adipiscing⁴.

Cum sociis natoque penatibus et ultrices volutpat⁵. Nullam wisi ultricies a, gravida vitae, dapibus risus ante sodales lectus blandit eu, tempor diam pede cursus vitae, ultricies eu, faucibus quis, porttitor eros cursus lectus, pellentesque eget, bibendum a, gravida ullamcorper quam⁶.

Koniec przykładu.

B. Przypisy i cytowanie

Zasady zapisu przypisów są takie same jak bibliografii (patrz: bibliografia), z tym że zaczynamy nie od nazwiska, lecz od inicjału imienia. O ile w bibliografii warto podawać pełne brzmienie imion, o tyle w przypisach ograniczamy się do inicjałów. Każdy przypis kończy się kropką. W przypisach podajemy konkretną stronę bądź strony, na które się powołujemy.

Cytowane sformułowania, zdania i fragmenty umieszcza się w cudzysłowie (nie należy używać kursywy), po którym stawia się przypis (bibliograficzny).

² Por. <http://pl.wikipedia.org/wiki/Pareneza> (15.04.2013).

³ Por. S. Wołoszyn, *Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku*, wyd. 2, Kielce 1998, s. 62nn.

⁴ Por. J.J. Stamm, 𐀀𐀁, w: *Theologisches Handwörterbuch zum Alten Testament* (THAT), t. 1, red. E. Jenni, C. Westermann, München-Zürich 1984, kol. 383-394.

⁵ W. Dilthey, *Budowa świata historycznego w naukach humanistycznych*, przekł. E. Paczkowska-Łagowska, Gdańsk 2004. Tutaj za wydaniem niemieckim: *Der Aufbau der geschichtlichen Welt in den Geisteswissenschaften*, Gesammelte Schriften t. 7, red. B. Groethuysen, wyd. 4, Stuttgart 1964 (wyd. 1 Leipzig/Berlin 1927).

⁶ W Niemczech wydano trzy edycje pism pedagogicznych Diltheya. Pierwsza ukazała się w serii *Kleine pädagogische Texte*, z. 3 w opracowaniu H. Nohla (Langensalza 1930). Dwa kolejne wydania to edycje krytyczne. Pierwsze z nich zostało opublikowane w ramach edycji dzieł zebranych: W. Dilthey, *Pädagogik. Geschichte und Grundlinien des Systems*, Gesammelte Schriften t. 9, red. O.F. Bollnow, Leipzig 1934. Tom ten zawiera treść wykładów pedagogicznych Diltheya zatytułowanych *Historia pedagogiki* (*Geschichte der Pädagogik*) oraz *Główne rysy systemu pedagogiki* (*Grundlinien eines Systems der Pädagogik*). Druga edycja ukazała się w ramach *Schöninghs Sammlung pädagogischer Schriften*: W. Dilthey, *Schriften zur Pädagogik*, red. H.-H. Grothoff, U. Herrmann, Paderborn 1971. Wydanie to zawiera, podobnie jak tom 9, dzieł zebranych, treść wykładów pedagogicznych *Główne rysy systemu pedagogiki* (*Grundlinien eines Systems der Pädagogik*) oraz wprowadzenie do wykładów *Historia pedagogiki* (*Geschichte der Pädagogik*). W tomie tym zostały ponadto zamieszczone pisma Diltheya dotyczące reformy systemu oświatowego, fragmenty różnych rozpraw filozoficznych odnoszące się do przesłanek pedagogiki humanistycznej oraz pełna treść wykładu pt. *O możliwości uniwersalnej nauki pedagogicznej* (*Über die Möglichkeit einer allgemeingültigen pädagogischen Wissenschaft*). Tom ten zawiera również szczegółowe informacje źródłowe, bibliograficzne i naukowe-biograficzne.

Należy zachować poprawną kolejność elementów w oznaczaniu przypisu w tekście. Ma to być: tekst, jeśli występuje – cudzysłów lub nawias, numer przypisu, kropka (bez żadnych spacji).

Jeśli nie cytuje się z danej pozycji lub nie podąża się wprost za argumentacją innego autora, a korzysta się z informacji w niej zawartych, wskazówkę bibliograficzną w przypisie rozpoczynamy od skrótu „Por.” lub „Zob.”

Przykład oznaczania przypisu w tekście:

„Kościół świadomy swoich duchowych niedostatków staje się bardziej wrażliwy na innych i bardziej otwarty”⁷.

Opowiadanie z Rdz 34 mówi o brutalnej zemście⁸.

Zwolennicy doktryny wiecznego piekła opierają się na jednostronnej egzegezie tekstów biblijnych⁹.

Koniec przykładu.

Jeżeli na tę samą pozycję powołujemy się ponownie, bezpośrednio po pierwszym odwołaniu, stosujemy wyraz „Tamże” bądź w zapisie łacińskim „Ibidem”. Oto przykład:

Biblijne analizy słowa „wieczny” wskazują na niewspółmierność wieczności życia w Bogu i „wieczności” stanu zatracenia¹⁰.

Koniec przykładu.

Jeżeli na tę samą pozycję powołujemy się ponownie, ale w dalszej części tekstu, stosujemy zapis „dz. cyt.” (dzieło cytowane) bądź w zapisie łacińskim „op. cit.”. Jeśli przywołujemy wielokrotnie kilka pozycji jednego autora, to podajemy skrót tytułów. Oto przykład:

Zemsta taka może być uważana za gorszy akt niż gwałt na Dinie¹¹.

Koniec przykładu.

Jeśli przywołujemy wielokrotnie kilka pozycji jednego autora, to podajemy skrót tytułów. Przykład:

„Wszystkie Kościoły i wszyscy wierzący potrzebują dziś pogłębienia duchowości ekumenicznej”¹².

⁷ W. Hryniewicz, *Ekumeniczne doświadczenia teologa*, w: *Ekumenizm i ewangelicyzm. Studia ofiarowane Profesorowi Karolowi Karowskiemu w 70. urodziny*, red. M. Hintz, T.J. Zieliński, Warszawa 2010, s. 165.

⁸ Zob. E. van Wolde, *The Dinah Story: Rape or Worse?*, „Old Testament Essays” 15 (2002), s. 231.

⁹ Por. W. Hryniewicz, *Nadzieja zbawienia dla wszystkich. Od eschatologii lęku do eschatologii nadziei*, Warszawa 1989, s. 71-88.

¹⁰ Por. tamże, s. 102.

¹¹ Por. E. van Wolde, dz. cyt., s. 231.

Koniec przykładu.

Konwencja przypisów musi być jednolita, tzn. stosujemy wyłącznie nazwy łacińskie albo wyłącznie polskie, nie możemy traktować ich wymiennie.

C. Bibliografia

Oto przykład odpowiedniego sporządzenia tzw. bibliografii załącznikowej, zamieszczonej na końcu pracy.

Bernstein Basil, *Odtwarzanie kultury*, wybór i oprac. Andrzej Piotrowski, przekł. i wstęp Zbigniew Bokszański, Andrzej Piotrowski, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1990.

Bollnow Otto Friedrich, *Rozumienie krytyczne*, w: *Wokół rozumienia. Studia i szkice z hermeneutyki*, red. Tadeusz Gadacz, przekł. Grzegorz Sowiński, Wydawnictwo Naukowe PAT, Kraków 1993, s. 163-178.

Bucher Anton A., *Od katechetyki do pedagogiki religii. Szkice o rozwoju przedmiotu w niemieckim obszarze językowym*, „Keryks” 3 (2004), z. 2, s. 37-61.

Bronk Andrzej, *Rozumienie. Dzieje. Język. Filozoficzna hermeneutyka H.-G. Gadamera*, Wydawnictwa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 1988.

Brzezinka Wolfgang, *Wychowanie i pedagogika w dobie przemian kulturowych*, przekł. Jerzy Kochanowicz, Wydawnictwo WAM, Kraków 2005.

Buber Martin, *Ja i Ty*, w: tenże, *Ja i Ty. Wybór pism filozoficznych*, przekł. Jan Doktor, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1992, s. 39-125.

Chałas Krystyna, *Wychowanie ku wartościom. Elementy teorii i praktyki*, t. 1: *Godność, wolność, odpowiedzialność, tolerancja*, Wydawnictwo Jedność, Lublin-Kielce 2003.

Czerepaniak-Walczak Maria, *Pedagogika emancypacyjna. Rozwój świadomości krytycznej człowieka*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2006.

Herodot, *Dzieje*, przekł. S. Hammer (1954), http://www.pbi.edu.pl/book_reader.php?p=4703&s (12.09.2011).

Hryniewicz Wacław, *Ekumeniczne doświadczenia teologa*, w: *Ekumenizm i ewangelicyzm. Studia ofiarowane Profesorowi Karolowi Karskiemu w 70. urodziny*, red. Marcin Hintz, Tadeusz J. Zieliński, ChAT, Warszawa 2010, s. 151-165.

Hryniewicz Wacław, *Nadzieja zbawienia dla wszystkich. Od eschatologii lęku do eschatologii nadziei*, Verbinum, Warszawa 1989.

¹² W. Hryniewicz, *Ekumeniczne doświadczenia...*, s. 158.

Łach Józef Błażej, *Księgi 1-2 Królów. Wstęp – przekład z oryginału – komentarz - ekskursy*, Pismo Święte Starego Testamentu, t. IV, cz. 2, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań 2007.

Fenomenologia i hermeneutyka, red. Paweł Dybel, Paweł Kaczorowski, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 1991.

Sawicki Konrad, *Klucz do wykluczania*, „Więź” 2006 nr 10 (648), s. 31-38.

Theologisches Handwörterbuch zum Alten Testament (THAT), t. 1-2, red. Ernst Jenni, Claus Westermann, Chr. Kaiser Verlag/Theologischer Verlag, München-Zürich 1984.

Zieliński Tadeusz, *Kwakrzy*, w: *Encyklopedia Katolicka*, t. X, Towarzystwo Naukowe KUL, Lublin 2004, kol. 289-290.

Wolde Ellen van, *The Dinah Story: Rape or Worse?*, „Old Testament Essays” 15 (2002), s. 225-239.

Koniec przykładu.

Materiały internetowe podaje się jako osobną kategorię, umieszczając obowiązkowo w nawiasie datę dostępu (zarówno w bibliografii, jak i przypisach):

[Http://pl.wikipedia.org/wiki/Pareneza](http://pl.wikipedia.org/wiki/Pareneza) (15.04.2013).

Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych, <http://pl.wikipedia.org/wiki/Homoseksualizm> (3.08.2010).

Koniec przykładu.

Powyższe przykłady uwzględnia następujące zasady:

1) Układ alfabetyczny zaczynający się od nazwiska; jedynie prace zbiorowe podajemy „od tytułu”; w wypadku większej liczby pozycji jednego autora kolejność pozycji jest również alfabetyczna od pierwszej litery tytułu; każda pozycja bibliograficzna kończy się kropką. Jeśli prace jednego autora zakwalifikowane są jako „źródła”, to można je umieścić w bibliografii w porządku chronologicznym.

2) Zapis monografii: Hryniewicz Wacław, *Nadzieja zbawienia dla wszystkich. Od eschatologii lęku do eschatologii nadziei*, Verbinum, Warszawa 1989.

3) zapis rozdziału w pracy zbiorowej (uwaga! zawsze podajemy strony): Hryniewicz Wacław, *Ekumeniczne doświadczenia teologa*, w: *Ekumenizm i ewangelicyzm. Studia ofiarowane Profesorowi Karolowi Karowskiemu w 70. urodziny*, red. Marcin Hintz, Tadeusz J. Zieliński, ChAT, Warszawa 2010, s. 151-165.

4) Zapis artykułu w czasopiśmie (uwaga! zawsze należy podawać strony):

Z podaniem rocznika: 3 (2004) – oznacza, że w 2004 r. ukazał się 3 rocznik czasopisma / z. 2 – mówi nam, że tom 3 składa się z dwóch zeszytów (jeśli strony w zeszytach z całego rocznika czasopisma są numerowane w sposób ciągły, dopuszczalne jest pominięcie

Regulamin

10

w Wydziale Teologicznym Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie
z dnia 25 kwietnia 2013 r.

wyszczególnienia zeszytu). Jak w przykładzie: Bucher Anton A., *Od katechetyki do pedagogiki religii. Szkice o rozwoju przedmiotu w niemieckim obszarze językowym*, „Keryks” t. 3: 2004 z. 2, s. 37-61.

Bez podania tomu (w nawiasie podaje się kolejny numer, licząc od początku ukazywania się czasopisma, jeśli został on umieszczony na stronie tytułowej czasopisma): Sawicki Konrad, *Klucz do wykluczania*, „Więź” 2006 nr 10 (648), s. 31-38.

5) Zapis pracy zbiorowej:

Fenomenologia i hermeneutyka, red. Paweł Dybel, Paweł Kaczorowski, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 1991.

6) Zapis rozprawy danego autora zawartej w wyborze tekstów tegoż autora (uwaga! zawsze należy podawać strony):

Buber Martin, *Ja i Ty*, w: tenże, *Ja i Ty. Wybór pism filozoficznych*, przekł. Jan Doktor, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1992, s. 39-125.

7) Zapis rozprawy, która ukazuje się w serii (tytuł serii podaje się zwykłą czcionką):

Łach Józef Błażej, *Księgi 1-2 Królów. Wstęp – przekład z oryginału – komentarz - ekskursy*, Pismo Święte Starego Testamentu, t. IV, cz. 2, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań 2007.

D. Stosowanie alfabetów innych niż łaciński

Nie stosuje się transliteracji i transkrypcji wyrazów, nazwisk i imion autorów oraz tytułów, lecz zapisuje się je w wersji oryginalnej, co dotyczy także bibliografii załącznikowej i przypisów.

II. Kwestie tutaj nie uregulowane rozstrzygane są przez promotora pracy dyplomowej.